

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2016 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER CYFRYZACJI

Anna Streżyńska

BM-WP.072.21.2016

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 18.04.2016 r.
nr 1850 podpis. [signature]

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 19 IV 2016 r. zał.
nr 2398 podpis. [signature]

Pan

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na przesłane przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji przy piśmie z dnia 23 marca 2016 r. (BMP-0724-3-2/2016/EW) oświadczenie złożone przez Senatora RP Pana Roberta Dowhana podczas 12. posiedzenia Senatu RP w dniu 10 marca 2016 r. w sprawie *podjęcia działań mających na celu wprowadzenie zakazu korzystania z telefonów komórkowych w miejscach publicznych* (BPS/043-12-175/16), uprzejmie informuję, że proponowany generalny i powszechny zakaz korzystania z telefonów komórkowych w miejscach publicznych stanowiłby bardzo znaczącą ingerencję w sferę praw i wolności osobistych jednostki. Należy zauważyć, że art. 49 Konstytucji RP wprowadza gwarancje ochrony wolności i tajemnicy komunikowania się. Zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Co istotne, ograniczenia praw i wolności nie mogą naruszać ich istoty. Wydaje się, że generalny i powszechny zakaz rozmów telefonicznych we wszystkich miejscach publicznych naruszałby istotę wolności komunikowania się i byłby środkiem zdecydowanie nieproporcjonalnym względem zakładanego celu regulacji i osiągniętych w ten sposób korzyści społecznych. Rozmowy telefoniczne w miejscach publicznych w istocie mogą być uciążliwe dla osób współkorzystających z przestrzeni publicznej, jednak nie stanowią one bezpośredniego zagrożenia dla bezpieczeństwa, porządku publicznego czy zdrowia.

O ile generalny ustawowy zakaz rozmów telefonicznych w miejscach publicznych stanowiłby nadmierne ograniczenie wolności komunikowania się, o tyle dopuszczalną i zarazem skuteczną praktyką ograniczania skutków uciążliwych rozmów telefonicznych jest określanie zasad korzystania z urządzeń elektronicznych, w tym telefonów w wewnętrznych regulaminach korzystania z określonych usług czy obiektów np. obowiązujące w teatrach zakazy korzystania z telefonów komórkowych podczas spektakli. Jako przykład można wskazać również planowane przez PKP Intercity wprowadzenie pilotażowego rozwiązania umożliwiającego zainteresowanym pasażerom podróżowanie w tzw. strefach ciszy, w których nie będzie możliwości prowadzenia rozmów telefonicznych.

Należy zgodzić się z tezą, że kwestia poszanowania współużytkowników przestrzeni publicznej wymaga odpowiedniej edukacji i w tym kierunku powinny zmierzać działania,

których celem będzie zminimalizowanie opisanego przez Pana Senatora problemu np. poprzez odpowiednie kampanie społeczne. Korzystanie z telefonów w miejscach publicznych w sposób nieuciążliwy dla innych osób jest głównie kwestią przestrzegania ogólnie przyjętych zasad kultury i współżycia społecznego, nie powinno zaś być, z powodów wyżej wskazanych, przedmiotem norm prawa powszechnie obowiązującego.

Z wyrazami szacunku,
Minister Cyfryzacji
Anna Streżyńska

*/-podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/*

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów